यमिच्छेत् ॥ ३० ॥ एतेषां त्रयाणां मध्ये यमिच्छेत् यं यद्देवतं कर्तुमिच्छेत् तं यावज्जीवं कुर्यादित्यादिविकल्पोऽयम् प्रथमप्रयोगे य आरब्धः स यावज्जीवं कर्तव्य इत्यर्थः न प्रतिप्रयोगमिच्छया । पितृभूत्याचार्यास्तु प्रयोगस्येच्छाविकल्पार्थमेवेदं[1] सूत्रं व्याख्यातवन्तः · व्याख्यान्तरं च कृतवन्तः · तथा हि · सवनीयानूबन्ध्ययोर्निरूढस्य चाग्नीषोमीयप्रकृतित्वं वक्ष्यति (१०. ३२) अग्नीषोमीयात्पशुष्विति अत्र ये त्वन्ये पशवस्तेषां निरूढप्रकृतित्वमुच्यते यमिच्छेत् यमिच्छेत्पशुं कर्तुं तं निरूढधर्माणं कुर्यात् चोदनासामान्यात् लिङ्गं च सौत्रामण्यां स्विष्टकृत्प्रैषे आज्यभागयोरुपलक्षणम् ।

अद्भ्यस्त्वेति (६. १) पशुं प्रोक्षणीभिः प्रोक्षति ॥ ३१ ॥ संस्कृताभिः · अत्र च पूर्वं ब्रह्मन्हविः प्रोक्षिष्यामीति ब्रह्माणमामन्त्रयेत् ततस्तेन प्रोक्ष यज्ञमित्यनेनानुज्ञातः पशुं प्रोक्षेत् ।

अपां पेरुरित्यास्य (६. १०) ऽउपगृह्णाति ॥ ३२ ॥ पशोर्मुखस्याधस्तात्संलग्ना एव प्रोक्षणीर्धारयति पानार्थम् · तदेनꣳ सर्वतो मेध्यं करोतीति (३. ७. ४. ६) ततश्चोपग्रहणं पायनार्थम् तथा चाश्वमेधे श्रूयते (१३. २. ७. १२) अथोपगृह्णात्यग्निः पशुरासीदित्यादौ · ततश्च तृडभावेऽपि पायनीयः ।

आपो देवीरित्यधस्तादुपोक्षति (६. १०) ॥ ३२ ॥ पशोरुदरहृदयप्रदेशे उपोक्षति प्रोक्षति ॥ ॥ तृतीया कण्डिका ॥ ३ ॥

इध्मप्रैषादि करोत्या प्रयाजेभ्यः ॥ १ ॥ होतारमामन्त्र्य होतृषदनं सादयित्वाग्नये समिध्यमानायेतीध्मꣳदि इध्मप्रैषादारभ्य प्रयाजहोमपर्यन्तं प्राकृतं कर्म करोति · वैकृतावसरे प्राकृतकर्मप्रवृत्त्यर्थमिदमुक्तम् । तत्र विशेषमाह ·

उत्तराघारमाघार्य पशुं पूर्वꣳ समनक्ति ललाटांसश्रोणिषु सं तऽइति (६. १०) प्रतिमन्त्रम् ॥ २ ॥ उत्तराघारहोमानन्तरं पूर्वं ध्रुवासमञ्जनादर्वागेव प्रथमं पशुं लꣳणिषु ललाटे भाले अंसयोर्दक्षिणोत्तरस्कन्धयोः श्रोण्योर्दक्षिणोत्तरकट्योश्च स्रुक्स्थेनाज्येन स्रुक्वेव म्रक्षयति · तत्रांसयोः श्रोण्योश्च मन्त्रावृत्तिः · ततो ध्रुवासमञ्जनम् स्रुक्सादनं च · अनेकपाशुके प्रतिपशु ललाटांसश्रोणिसमञ्जनम् ।

---

१) गमिच्छा° AB. (in C. lacuna, to ४. ३.)